

Nr 202.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående pension å allmänna indragningsstaten åt förra förestånderskan för Norrbottens regementes persedelreparationsverkstad Margreta Johanna Sandström; given Stockholms slott den 7 april 1916.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över lantförsvarsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att förra förestånderskan för Norrbottens regementes persedelreparationsverkstad Margreta Johanna Sandström må från och med år 1916 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 500 kronor.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

G U S T A F.

B. B. E. Mörcke.

*Utdrag av protokollet över lantförvarsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
den 7 april 1916.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern HAMMARSKJÖLD,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena WALLENBERG,
Statsråden: HASSELROT,
VON SYDOW,
friherre BECK-FRIIS,
STENBERG,
LINNÉR,
MÖRCKE,
VENNERSTEN,
• WESTMAN,
BROSTRÖM.

Departementschefen, statsrådet Mörcke, anförde härefter:

»Ut i underdånig skrivelse den 1 mars 1916 har chefen för Norrbottens regemente hemställt, att en pension av 600 kronor om året måtte tillerkännas förra förestånderskan för regementets persedelreparationsverkstad Margreta Johanna Sandström.

Av framställningen bifogade handlingar framgår, att Margreta Johanna Sandström, som är född den 22 juli 1854, varit anställd vid Norrbottens fältjägarkår och Norrbottens regemente, först som sömmerska och sedan som förestånderska, från och med den 1 november 1888 till och med den 31 december 1915, då hon entledigats från sin befattning; att hon under sin tjänstetid alltid med nit och plikttrohet och till full belåtenhet fullgjort sin tjänst, och såsom bevis därå erhållit patrio-

tiska sällskapets mindre guldmedalj för långvarig och trogen tjänst, att hennes avlöningsförmåner under de sistförflutna 5 åren, däri inberäknad förmånen av fri bostad, kunde uppskattas till i medeltal 917 kronor 50 öre om året, samt att hon vid verkställd läkarundersökning befunnits lida av allmän svaghet, åderförkalkning och reumatisk värk, till följd varav hon är oförmögen att genom arbete försörja sig.

Kommandanten i Boden har tillstyrkt framställningen.

Med hänsyn till Margreta Johanna Sandströms långa och väl vitsordade verksamhet i statens tjänst och då hon nu på grund av sjukdom vore oförmögen att försörja sig, har *arméförvaltningens intendentsdepartement* funnit det vara med rättvisa och billighet förenat, att något understöd för ålderdomen bereddes henne. Då den beräkningsgrund, som i allmänhet av Kungl. Maj:t och riksdagen under de senare åren följts vid beviljande av dylik pension, nämligen densammans bestämmande till omkring två tredjedelar av den årsinkomst, vederbörande befattningshavare under senare delen av sin anställningstid av staten uppburit, tillämpats i regementschefens framställning, hemställde departementet, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Margreta Johanna Sandström finge från och med den 1 januari 1916 under sin återstående livstid från allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension av 600 kronor.

Då handlingarna i ärendet utvisade, att Margreta Johanna Sandström efter långvarigt, väl vitsordat arbete vid Norrbottens regementes persedelreparationsverkstad nödgats på grund av framskriden ålder och sjuklighet med utgången av år 1915 lämna sin befattning därstädes, har *statskontoret* ansett billigt, att någon pension bereddes henne. Vad beträffade pensionsbeloppet, ville statskontoret, med erinran att vid beviljande av pensioner åt arbetare och förmän bland arbetare i allmänhet icke tagits hänsyn till avlöningen utan pensionen i regel bestämts till 300 kronor utan avseende å vederbörandes större eller mindre inkomster av tjänsten, ifrågasätta, om icke det föreslagna pensionsbeloppet, 600 kronor, finge anses väl högt. Visserligen hade 1913 års riksdag på Kungl. Maj:ts framställning beviljat pension till nämnda belopp åt föreståndaren för Bohusläns regementes skradderiverkstad Samuel Jonasson, men detta torde i väsentlig mån hava berott på de enastående förhållanden, som förelegat i berörda fall. Då det toges i betraktande, att exempelvis en kokerska vid fångvårdsanstalt med beräkning av den avlöning, som nu utginge enligt den från och med år 1915

gällande förändrade staten, icke kunde, oaktat erlagda avgifter, komma till högre pensionsbelopp än 500 kronor, syntes pensionen i nu förevarande fall icke böra bestämmas till högre belopp. Statskontoret hemställde därför, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Margreta Johanna Sandström finge från och med år 1916 under sin återstående livstid uppbära en årlig pension från allmänna indragningsstaten till belopp av 500 kronor.

Departements-
chefen.

Med hänsyn till Margreta Johanna Sandströms långvariga och väl vitsordade verksamhet i statens tjänst anser även jag billigt, att då hon till följd av hög ålder och sjuklighet måst med utgången av år 1915 avgå från sin befattning vid Norrbottens regementes persedelreparationsverkstad, någon pension beredes henne. I fråga om pensionsbeloppets storlek ansluter jag mig till vad statskontoret föreslagit. Jag får alltså hemställa, det täcktes Eders Kungl. Maj:t föreslå riksdagen medgiva,

att förra förestånderskan för Norrbottens regementes persedelreparationsverkstad Margreta Johanna Sandström må från och med år 1916 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 500 kronor.»

Till denna departementschefens, av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställda täcktes Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle till riksdagen avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Harald Wiens.